

א 137

TS 13.7 12, f. 5

- 1 אציחו שמיא ואמליין [ו]תשקע ארעא^א ממדי פומי
- 2 בגזרת עירין פתגמא ומימר קדישין שאילתא
- 3 [בחרם יהושע בן נון] אלדי אבדל הדא
- 4 [מן אבדאלה. אן ²אן כאן אלסבב פי אבדא]ל
- 5 ח[ם] אן כאן רגל או מרה בחרם בית דין ה[עליון]
- 6 ובחרם בית דין התחתון ^אהוא לא יאבה ^הי סלו [ה]
- 7 כי אז יעשן אף ^לי וקנאתו באיש ההוא ^אורב ^{באשה}]
- 8 כל האלות הכתובה בפפר התורה וג יהיו בנ[יו] יתומו
- 9 ואשחו אלמנה כל מן אבדל [הדא] אלקאים הדא אלסיף
- 10 אלמדכור. אן מן אמר אן יבדלה או מן עלם
- 11 בסבב אבדאל קאים הדא אלסיף אסור [ל] הוא לאלהי
- 12 ישראל. בחרם יהושוע בן נון יהוא וצרעת נעמן הדבק
- 13 [בבשרו] בו ובזרעו אחריו יכהו ^לי בשחין רע על
- 14 הברכים ועל השוקים אשר לא יוכל להרפא ^אאז ^מ [כף]
- 15 רגלו ועד קדקדו. אלדי אבדל קאים הדא אלסיף אלמדכור
- 16 מן מרה אלי רגל אלי בנת אלי צבי אלי צאביה אלי גלאם
- 17 אלי וציפה ארור הוא לאלהי ישראל יכיהו ^לי בשגעון
- 18 ובעורון ובחמהון לבב והייתה ממשש בצחרים
- 19 כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכך²
- 20 ארור הור בעיר וארו^ר בשדה ארור הוא בבואו וארור
- 21 הוא בצאתו. ישלח ^לי בו את המארה ואת המגפות
- 22 וכל מעשה ידין אשר תעשה בבקר [תא] יאמר

28⁶⁷ 137

- 23 מי יתן ערב ובערב **[[תאמ]]** יאמר מי יתן ב[קר
- 24 מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך א[שר
- 25 תראה ברם כל הברכות יחולו על כל עמו
- 26 ישראל כדכתיב יי עוז לעמו יתן יי יברך את
- 27 <עמו> בשלום